

ВАРНЕНСКИ ОБЩИНСКИ ВЪСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ТРИ ПЪТИ ВЪ МЪСЕЦА

Обикновено на 10, 20 и 30 числа

Цѣна на вѣстника за година е
2 лева.

Стдѣленъ брой 5 ст.

Писма, статии, пари и слъхо що е за вѣстника се праща до Градско-Общинското Управление въ Варна.

За обявления се плаща за дума:

На първа страница . . . . . 3 стот.
„ втора страница . . . . . 2 „
„ трета и четвърта страница . . 1 „

ИЗВОДЪ

21. С. 1912.

отъ

рѣшенията на Варнен. Град. Общински Съветъ.

198. I. Да се склучи заемъ отъ Българската Народна Банка за 150,000 лева сребърни съ срокъ за 10 години, лихва 5% годишно и съ право на конвертиране прѣди срока, подъ гаранциѣ на приходитѣ отъ общинскитѣ налози, събирани отъ Държавата.

II. Да се помоли Г-нъ Министра на Вжрѣшвитѣ Работи да ходатайствува за издаване на Высочайши указъ.

III. Натоварва се г. Кмета още отъ сега да влезе въ прѣгворъ съ управлението на Българската Народна Банка за склучване на заема, резултата отъ което да докладва на Съвета за знание.

200. Отмѣнява постановлението Но 32 отъ 23 Февруари т. 1902 г., съ което се глебява капитаъ Сюлейманъ Мустафовъ съ 50 лева глоба, за нарушенне правилника за жититѣ тържища въ Варненски окръгъ, защото намира молбата му, за отмѣна на глобата, основателна.

201. Остава се заявленieto на Гарабелъ Ширвинияъ изъ гр. Варна, съ което молу да му се отстъпи празно общинско мѣсто до лозето му, безъ послѣдствие. Да се застави казанитѣ Ширвинияъ да ограда по възможност по скоро лозето си отъ камъ канала съ теленъ плетъ на сжиного мѣсто, дѣто е билъ и по напрѣдъ.

202. Да се отпуснатъ отъ съотвѣствующия парграфъ на бюджета за т. 1902 г. сумата 17 лева и заплати на Варненца Из П. Остревъ.

20. За напрѣдъ продаването изъ улицитѣ на гр. Варна морска риба, съ включение на калкана, се позволява, а рѣчната риба и калкана не се позволява, освѣнъ само по дюгенитѣ. Продавачитѣ на дребна риба изъ улицитѣ ще плащатъ общинско право, прѣдвидено въ таблицата за общинскитѣ берни.

Изпълнението на настоящето рѣшение се възлага на финансовитѣ агенти и санитарнитѣ пристави при Общината.

204. Да се уважи молбата на М. Ковачевъ и Колю Коевъ, съ която искатъ да се прѣхвърля върху името на послѣдния купевото отъ общината общинско мѣсто въ V уч. подъ Но. 7 отъ 250 кв. м., кварталъ 27, и се издадатъ нуждитѣ документи за снабдяването му съ кръпостенъ актъ за това мѣсто Коева, а пъкъ бирничеството да направи отмѣтка по книгитѣ си.

205. Заявленieto на Гарабелъ Ховасапиянъ, Варненски жител, пълномошникъ на В. Есаиянъ отъ Цариградъ, съ което иска разрѣшение да даде подъ наемъ магазинята Но. 13 въ зданието на Сиге—Варна, за касапницата, или да се наеми отъ общината за цѣлѣта, си остава безъ послѣдствие.

206. Да се остави молбата на Христо Ацовъ, съ която иска да му се повърнатъ неправилно събранитѣ отъ него 100 лева отъ наемъ на единъ касапски дюгенъ, безъ послѣдствие, като неоснователна и въ случай завѣ-

де прѣдъ сѣда искъ за претендуемата отъ него сума 100 лева, увѣлкомошава Кмета или прѣпълномошеното отъ него лице да защитава интереситѣ на общината прѣдъ надлѣжнитѣ сѣдилища.

207. I. Да се извѣкатъ и прѣвозитѣ по домакински начинъ отъ опрѣдѣления участъкъ прѣзъ тая година само 1000 куб. метра дърва, които да послужатъ за отопление помѣщенята на нѣкои основни училища.

II. Останалата невзефчена гора отъ този участъкъ да се даде на Варненскитѣ граждани за вземчане срѣшу прѣдвидената по тарифата такса.

III. Поневже въ нѣкои пъкъ основни училища отопляването имъ ще става съ камени въглища, тъй като собитѣ, които възлизатъ на около 45, съ приспособени за отоплението имъ съ такива, то натоварва се постоянното прѣвствение да достави по домакински начинъ нуждното количество въглища за горията цѣль, като същевременно отпусне за сѣко отъ тия училища по двѣ кола сухи дърва за подпалване, отъ ония останали отъ миналата година въ Пейнпрѣжиятъ, и

IV. Издаването на гражданитѣ отъ общината да почне веднага слѣдъ приготвенето на списаниѣтѣ, съгласно рѣшението на Съвета отъ 21 Септември т. 1902 г. подъ Но. 199, а съченето и изнасянето на дървата да се почне отъ 20 Октомври т. г.

За тази цѣль да се отовѣсти на гражданитѣ прѣзъ обявление.

Варненска Градска Общинска Библиотека.

Прѣзъ мѣсець Февруари т. г. Варненската Градска Общинска Библиотека е била посѣтена въ читалнитѣ сѣчко отъ 3877 души (миналата година прѣзъ сжщия мѣсець—1090 души), а книги за домашно четене сж зели 374 души и за четене въ читалницата на Библиотеката — 330 души

Посѣтена е била Библиотеката отъ: 1813 ученици, 1029 своболни, 294 чиновници, 228 работници, 149 учители, 94 търговци, 39 земледѣлци, 31 книжари, 28 техници, 21 адвокати, 20 студенти, 19 лѣкари, 15 войници, 14 златари, 13 фелдшери, 13 фотографа, 11 проповѣдници, 11 променоясци, 11 живописци, 1 офицеръ, 7 учителки, 6 капитани, 2 студентки, 1 консулъ, 1 агентъ, 1 скулпторъ, 1 милосердна сестра, 1 кореспондентъ и 1 писателъ. По народностъ: 3651 българи, 91 гърци, 72 евреи, 33 арменци, 14 руси, 5 френци, 4 черногорци, 3 вѣмци, 2 италианци, 1 англицецъ и 1 сърбинъ.

Четенитѣ книги възлизатъ на 823 (миналата година прѣзъ сжщия мѣсець—56 книги), отъ тѣхъ: на български 664, на руски 122, на френски 27, на вѣмски 6, на английски 2 и разни 2.

По прѣдмѣтъ, най-много книги сж четени по биллетристика.

Библиотекаръ: Н. Георгиевъ.

А К Т Ъ.

Днесъ 3-й Мартъ 1903 година, долоподписаний п. Кметъ Т. Раевъ на Варненската Градска Община, заедно съ членоветѣ отъ съвѣта Дамиянъ Перелинговъ и Георги Антоновъ, въ присѣтствието на и. д. бирника Петръ М. Богоевъ и на общинскій контролоръ Петръ М. Богоевъ, произвѣдохме ревизия върху операциитѣ, извършени отъ бирника за врѣме отъ 1 Февруарий 1903 г. до 28 сжщий 1903 год. и намѣрихме:

1) Че сичкитѣ постѣпили и израсходвани суми сж редовно записани по книгитѣ и тия послѣднитѣ, сравнени, се съгласуватъ по мѣжду си и съ расхо-до-оправдателни документи, съгласно указанията въ правилника за счетоводството и дѣловодството на градскитѣ общински управления:

2) Че, като се спаднаха израсходванитѣ суми, спо-

редѣ книгитѣ и документитѣ, отъ постѣпленията, показани въ квитанционната книга, оказа се наличността върна, споредъ както е показана въ касовата книга и въ монетаря, а именно:

Въ злато — лева — ст.
 „ сръбро 55494 „ — „
 „ мѣдни — „ 27 „

3) Че неповърнатитѣ въ депозитѣ и на хранение суми и вещи се оказаха на лице, споредъ както сж записани въ депозитната книга, а за повърнатитѣ прѣзъ истеклия мѣсець, намѣриха се редовни разрѣшения и расписки.

Прилага се една равномѣтка.

Ревизионна комисия: { П. Кметъ: Т. Раевъ.
 Членове: { Д. Н. Перелинговъ.
 Г. Антоновъ.
 и. д. Бирникъ,
 Контролоръ: П. Богоевъ.

РАВНОСМѢТКА

за състоянието на касата на общинското бирничество при Варненското Градско Общинско Управление при мѣсечна ревизия за м. Февруарий 1903 г., произведена на 3 Мартъ 1903 г.

ДА ДАВА

ДА ЗЕМА

№ по редъ	Кому и за какво	Сума		№ по редъ	Отъ кого и за какво	Сума	
		лева	ст.			лева	ст.
1	На наличността съгласно касовата .	55494	27	1	Отъ исплатени заплати не прѣкарани на расходъ	15115	57
2	„ депозитнитѣ суми	41297	11	2	„ исплатени надници, не прикарани на расходъ	82	70
3	„ запорнитѣ суми	1197	54	3	„ расходитѣ за 1900 и 1901 год., съгласно описа за това	80715	45
4	„ държавното съкровище, за данъка върху занятието, одържанъ отъ заплатитѣ на служащитѣ прѣзъ 1901 година	5079	98	4	„ расходи безъ платежни	154	00
5	„ сжщото за врѣхнини, за сжщото врѣме	1008	76	5	„ аванси сръщу платежни	2491	08
6	„ сжщото за пжтна повинностъ, събрана отъ служащитѣ за 1901 г.	1712	00	6	„ наличностъ въ Бълг. Нар. банка	7918	12
7	„ общинската каса, за общин. врѣхнинна прѣзъ 1901 г.	1025	34	7	„ „ „ гербови марки	156	90
8	„ държавното съкровище, за данъка върху занятието, прѣзъ 1902 г.	3205	28	8	„ „ „ общинс. каса	665	26
9	„ общинската каса за глоби, одържани отъ служащитѣ прѣдъ 1901 г.	35	00	9	„ Дончо М. Анковъ	121	35
10	„ държавното съкровище за врѣхнини, одържани отъ служащитѣ прѣзъ 1902 год.	641	89	10	„ расходитѣ за посрѣщането на Руский Великий князь прѣзъ 1902 г.	2549	55
11	„ общин. каса за врѣхнини, одържани прѣзъ 1902 г.	641	29	11	„ аванси сръщу заплати	1473	76
12	„ сжщата за глоби отъ служащитѣ прѣзъ 1902 г.	55	00				
13	„ обгербоване исплатени заплати не прикарани на расходъ	17	00				
14	„ обгербоване исплатени надници, не прикарани на расходъ	0	40				
15	„ сумитѣ на уволненитѣ войници	32	78				
	Сичко	111443	74		Сичко	111443	74

Варна, 3 Мартъ 1903 год.

Ревизионна комисия: { П. Кметъ: Т. Раевъ.
 Членове: { Д. Н. Перелинговъ.
 Г. Антоновъ.
 и. д. Бирникъ,
 Контролоръ: П. Богоевъ.

ПОЛЕЗНИ СЪВЕДЕНИЯ.

НАСТАВЛЕНИЯ

за прѣдпазване отъ заразителнитѣ болести, изработени и одобрени отъ Върховния Медицински Съветъ.

(Продължение отъ брой 34—35)

Слѣдъ нѣколко дена и слѣдъ нѣколко часа огънятъ спада, изривтъ поблѣднява и се изгубва, кожата се подкожува и започва да се лющи на цѣли парцали.

Болестъта трае 8—12 недѣли и е много по-тѣжка и по-опасна отъ брусницата, защото освѣтъ дѣто дѣцата умиратъ още въ разгара ѝ, но се появяватъ и разни осложнения, заболѣватъ ушигъ, бѣбрегитѣ и запича тѣлото, излизатъ гнойници, които протакатъ болестъта и оставятъ поврѣди за прѣзъ сичкия животъ.

Най заразителна е скарлатината не само въ разгара си, но и отъ самото заразяване; заразата трае до пълното олющване и очистване на кожата. Заразата се намира въ сополитѣ, храркитѣ и олющената кожа на болния и може да се разнесе, като се пипа болния, книгитѣ, играчкитѣ и дрѣхитѣ му и се дѣха праха въ стаята на болния.

Най много боледуватъ дѣца, но и възрастни страдатъ отъ нея и то само веднажъ. Тѣй като скарлатината е много опасна, и отъ нея не страдатъ сички хора, както отъ брусницата, то трѣба да се зематъ и много строги мѣрки за прѣдпазване.

Varicella — Лещенка.

Лещенката, обикновено 14 дни слѣдъ заразяването, почва съ лекъ огънь; излизатъ едно по едно, прѣснати по лицето, главата и снагата, възъ червена основа, мѣхурчета, пълни съ бистра като вода течностъ, която не гноясва, като у баба шарка и мѣхурчетата не сж вглѣбнати; тѣ засѣхватъ скоро и отпадатъ на стручки.

Болестъта трае около 3 недѣли и е заразителна отъ появяването на изрива до пълното отпадане на стручкитѣ. Тя прѣхваща само веднѣжъ

Едра шарка.

Variola Vera — Баба шарка.

Болестъта обикновено на 13 я день отъ заразяването захваща съ силенъ огънь, голѣмо отмаляване, главоболне, мѣчно прѣгльщане и стрѣлни болки въ кръста. Огънятъ поспада, — по лицето и по кожата на цѣлото тѣло и въ гърлото излизатъ на гжго червени пѣтна, които се издигатъ на мѣхурчета въ срѣдата вглѣбнати, пълни съ бистра течностъ, която се размѣтва и съ усиляването на огъня гноясва. Около 12 дена слѣдъ изриването, огънятъ спада, пѣкитѣ загоряватъ, изсѣхватъ на стручки, които испадватъ и оставятъ извѣстнитѣ сѣкиму слѣди грапаво лице.

Болестъта трае около 6 недѣли и въ това врѣме болниятъ или оздравя, или умира, или ослѣпява, оглушава или остава съ други поврѣди на здравето.

Заразата се намира въ мѣхурчетата, стручкитѣ и въ кръвта на болния и се прѣнася съ книги, играчки, дрѣхи, които болния е пипалъ, дори и къмъ края на болестъта, още и чрѣзъ въздуха, която прави болестъта още по страшна; заразяването трае отъ появяването на изрива до пълното испадване на стручкитѣ.

Боледувалия отъ баба шарка не хваща болестъта втори пжтъ; заради туй лѣкаритѣ прѣсаждатъ (вакциниратъ) на дѣцата по лѣгка шарка, та като страдатъ веднѣжъ, да не прѣхващатъ опасната баба шарка, кога върлува. Въ държави дѣто прѣсаждатъ сички дѣца безъ исключение, баба шарка е непозната болестъ.

б) Други заразителни болести.

Diphtheria — лошо гърло.

Дифтеритътъ се появява около 5-й день слѣдъ заразяването и започва съ огънь, отпадане, главоболне, блюване, жажда и понѣкога съ болки въ гърлото. Сливицитѣ въ гърлото се зачервяватъ, запичатъ и по тѣхъ се явяватъ възени пѣтна, които бържи се сливатъ на цѣла ципа и образуватъ сивъ налѣпъ. Налѣптъ поблѣдва, бърже заема и покрива лжжеда, понѣкога и цѣлото гърло; шийнитѣ слѣзи затичатъ. носътъ се изпълня съ сополи и дѣхътъ понѣкога мирисе.

Ако налѣптъ се яви само въ грѣкляна—казва се крупъ, тогава дѣтето кашли недрезгаво и се задавя, дори и одушава.

Болестъта трае отъ 2—4 недѣли и е много опасна, както скарлатината, защото много дѣца умиратъ въ разгара на болестъта, или пѣкъ ако се продължи, появяватъ се опасни усложнения: дѣдата ставатъ кривогледи, гъгнатъ кога говорятъ, тѣлото имъ се раскривява и др.

Заразяването трае отъ самото начало на заразяването и до пълното оздравяване на гърлото и на носа. Заразата се намира въ храркитѣ, сополитѣ и най-много въ слюнката на болнитѣ, съ която лесно се замацватъ книги, дрѣхи, играчки, кърпи, постелки и чрѣзъ тѣхъ се разнася болестъта. Кога цѣлуваме болни дѣца и постлѣ здрави, най-лѣсно прѣнасяме заразата.

Най-много болѣдуватъ малкитѣ дѣца отъ една година на горѣ; отъ 12 години нататкъ дѣцата сж по-малко въсприемчиви. Дифтеритътъ повтаря.

Понеже противъ дифтеритътъ има сигурно лѣкарство, трѣба веднага да се съобщава на лѣкаря, да земе на врѣме мѣрки за изслѣдването на заболелитѣ.

Cherвeнъ вѣтъръ — *Erysipelas*.

Червениятъ вѣтъръ е заразителна болестъ на кожата. Тя захваща отъ нѣкоя, макаръ и сѣвсѣмъ малка раничка на кожата, дѣто е влѣзла заразата, съ силенъ огънь, главоболне, дори и блънугане; кожата се зачервява, леко затича около раничката и пѣпле, та покрива лицето, главата, дори и цѣлото тѣло. Заразата се намира въ зачервената кожа и може да се прѣнесе съ дрѣхитѣ на болния или като пипаме болния.

Parotitis — Заушница.

Отъ заушница, обикновено 14 дена слѣдъ заразяването, дѣцата отмаляватъ, не имъ се яде, избива ги огънь, угаждатъ болки въ лицето близо до ушитѣ, особено кога дѣвчатъ и прѣдуснитѣ слѣзи затичатъ толкова, че чакъ вратѣтъ се искривява. Слѣдъ 2—4 дена отокътъ спада и въ десетина дена болезненитѣ явления исчезватъ.

Заразяването на болния трае 3 недѣли, отъ какъ се появятъ първитѣ признаци на болестъта. Отъ нея се боледува само единъ пжтъ.

Tussis convulsiva. — Магарешка кашлица.*Coqueluch* — Заекница.

Магарешката кашлица почва около 2 дена слѣдъ заразяването, съ кихане, мърхавица, зачервяване и затичане на очитѣ. Кашлицата, въ началото лека, скоро се усиља, особено ноцѣ; започва съ страхъ, гѣдалчкане въ гърлото и сгърчъ (конвулсии) въ гласницитѣ става конвулсивна. Кашлицата е писклива съ заекване; дѣтето поима и не може да си издѣхне, като че ще се задуши; лицето посивява, тече кръвъ възъ носа и има облюване, при което заедно съ издѣното излиза гжга бистра лига.

Слѣдъ закашлюването, косто трае досга дълго врѣме, дѣтето дохожда на себе си, като че нищо не е било, до

като кашлицата почне на ново, което може да се повтори до 50 пъти на день.

Тая мъчителна кашлица се продължава два, дори и четири мѣсеца, слѣдъ което време мъчителното конвулзивно кашлено поотслабва и дохожда по-нарѣдко, бляването прѣстава и общото тѣлесно състояние на болното дѣте се подобрява.

Магарешката кашлица е много заразителна, отъ появяване по конвулзивната кашлица до изчезването ѝ. Зараза има въ изхрачената лига отъ болнитѣ дѣца и може да се полѣпи по пода (и отъ тамъ да се дигне на прахъ) по дрѣхи, книги, играчки, кърпи и съ тѣхъ да се разнесе и по други дѣца.

Много дѣца умиратъ отъ силната кашлица или послѣ отъ усложненията ѝ; отъ тая кашлица страдатъ почти изключително дѣца по-млади отъ 10 години и то само еднакъ пжтъ.

В. Общи заразителни болести, отъ които страдатъ ученици.

Очни заразителни болести.

Има една болестъ на очитѣ (*Trachoma*), която е много заразителна и опасна, защото е дълготрайна, мъчно излѣчима и поврѣжда очитѣ, че ослѣпяватъ болнитѣ. Дѣцата се заразяватъ, като се миятъ въ сѣщи сѣдове съ болни и си бършатъ лицето съ кърпи на болни.

Жителитѣ, особно въ мѣста, дѣто има очиболъ по хората, щомъ забѣлѣжатъ, че у повечето ученици се червятъ, гурелиеватъ и текатъ слези трѣба да съобщатъ за това на лѣкаря да прѣгледа болнитѣ и да се съобразяватъ съ лѣкарскитѣ наставления, а пжкъ на ученицитѣ да се каже да си бършатъ очитѣ съ свои кърпи.

Typhus abdominalis—Тежка болестъ (Омница).

Тифусътъ е заразителна болестъ въ тънкитѣ черва и се явява съ силенъ и дълготраенъ огънь отъ 3—5 недѣли у възрастни и у дѣца.

Заразата се намира въ поганята на болнитѣ и се прѣнася като се пипа болния, дрѣхитѣ му, сичко, съ което си е служилъ и като се пие вода, смърсена съ смачаната зараза.

Dysentaria — Кървавъ дрискъ.

Кървавиятъ дрискъ е заразителна болестъ въ дебелото черво и болнитѣ ходятъ често по вънъ слюзъ и кръвъ съ иачиенъ; отъ нея страдатъ възрастни и дѣца. Заразата е въ поганята на болния и се прѣнася на здрави като панатъ отърсани ризи, гащи, постелки на болния или негъ вода отъ рѣка и кладенци, въ които сж прани дрѣхи на болни отъ дизентерия.

Ако се разболѣе ученикъ, трѣба да му се забрани да ходи въ училище, до като оздравѣе се искъпи и извари дрѣхитѣ си. Училищнитѣ нужници трѣба да се измиятъ съ отровна вода и да се посиятъ съ варъ, а ученицитѣ да пиятъ двѣ негъли прѣварена вода.

Tuberculosis pulmonum — Охтика.

Охтиката е заразителна болестъ, главно въ бѣлия дробъ, заразата се намира въ храчкитѣ, които болнитѣ

исхрачва по улицитѣ, въ училищната стая и на сѣкадѣ. Храчкитѣ, било по пода, било по дрѣхи, като изсъхнатъ и се дигнатъ на прахъ, може да се погълнатъ отъ ученици и учители и да произведжтъ зараза.

За прѣдпазване отъ охтичевата зараза, училищнитѣ стая трѣба начесто да се провѣтриватъ, подътъ и чиноветѣ да се истриватъ съ мокри кърпи, та да се не дига прахъ и ученицитѣ и учителитѣ да се приучватъ да плюватъ и храчатъ въ плювалници и да си истриватъ обувката на парцали прѣдъ стаятѣ.

Syphilis — Сифилисъ (*френи*).

Сифилисътъ е болѣстъ, извѣстна по лопитѣ си послѣдствия; отъ сифилисътъ болѣдуватъ дѣца и възрастни.

Заразата се намира най-вече въ разранени уста на болни отъ сифилисътъ. Ако цѣлуваме болни, ако пиеме вода отъ сѣдове, отъ които пиятъ сифилистили, заразата се прѣнася и въ нашитѣ уста и се разболѣваме.

Болнитѣ отъ сифилисътъ ученици не трѣба да се допускатъ въ училище, до като не разрѣши лѣкарътъ. Въ училището ученицитѣ не трѣба да пиятъ вода отъ стомна, а отъ чаши, които прѣдварително всѣки да исплакнуга. Сѣко дѣте съ рани въ устата не трѣба да се приема въ училище, до като не го прѣгледа лѣкаръ.

Scabies — Кроста.

Кростата е кожна болѣстъ, причинена отъ дребни животинки, които се подвиратъ подъ кожата като кърлежи, най-вече между прѣститѣ и сърбитѣ, та болнитѣ се чешатъ. Тя пригъбва много лесно, като се ржкваме съ крастави или се допратъ до тѣхъ или до тѣхнитѣ дрѣхи.

Макаръ отъ кроста да се не умира, но понеже тя, както и въшкитѣ, сж знакъ на най-голъма нечистотия на тѣлото, трѣба всѣки краставъ ученикъ да се не допуша въ училището, до като не оздравѣе и не извари дрѣхитѣ и завивкитѣ не само своитѣ, но и на домашнитѣ, защото отъ нечисти дрѣхи тоже пакъ наново да се прѣхване кроста.

(Слѣдва).

ОБЯВЛЕНИЕ.

Бебровското Общинско управление, Еленска околия, на основание чл. 22 отъ правилника за реда и условията за купуване и продаване на едъръ добитъкъ, обявява за знание, че билетъ Но. 43744 отъ 5 Мартъ 1900 год. серия Но. 10/98 година е издадено отъ сжщото общинско управление на Ив. Т. Синзовъ отъ с. Чакали за единъ конъ 8 год., косъмъ червенъ, особни бѣлѣзи пѣма, който билетъ е изгубенъ отъ притежателя и днесъ се замѣни съ дубликатъ подъ Но. 235, който оригиналъ ако се укаже, да се счита невалиденъ.

Издава Варненското Градско Общин. Управление

Печатница на Хр. Н. Войниковъ — Варна.